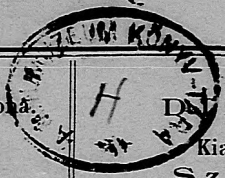

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . . . 8 koronára
 Fél évre . . . . . 4 "
 Negyedévre . . . . . 2 "
 Egyes szám ára 12 fillér.

Felelős szerkesztő:
D. R. DONGÓ.
 Kiadó és laptulajdonos:
Székely Imre.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Miklós-utca 1. sz.
 Előfizethetni a kiadóhivatalban és
 minden dohánytözsdében.

Csak azért is Dongó.

Hej Debrecze, Debreczen,
 Te szép, büszke város,
 Hozzád sem volt ám a sors
 Nagyon igazságos! . . .
 Régi hired, érdemed
 Pusztul kiveszőbe,
 Épigonok kísérik
 Ki a temetőbe . . .
 A régi nagyokból
 Alig van hirmondó,
 Elmult a jelszavad:
 „Csak azért is Dongó!“ . . .

Hol a régi hajdu-vér?
 Városát ellepték
 Mamelukok, stréberek,
 Kótyonfitty leventék.
 Felfordult itt a világ,
 Nem ugy van, mint régen,
 Mintha nem is az a nap
 Sütne már az égen;
 Szegényedünk egyre,
 Nő pótagó, kontó,
 Nincs, a ki kiáltsa:
 „Csak azért is Dongó!“ . . .

A ki igazán beszél,
 A fejét törik be,
 Az boldogul manapság,
 Ki ott van a klikkbe.
 Gondolkozni nem szabad,
 De beszélni ugy se
 Felfordult itt a világ,
 Bolond, Isten ugyse! . . .
 Elmult itt a jókedv,
 A régi csapongó,
 Nincs a ki dalolja:
 „Csak azért is Dongó!“ . . .

Benne vagyunk könyökig
 Pótadóba, bajba';
 Ha nagy a nyomoruság:
 Nevessünk jót rajta.
 Hála Isten: hogy szabad
 Kaczagni magunkon,
 S csipni egyet, ki teher
 S csak baj a nyakunkon.
 Hadd fájjon a fejük,
 Az az üres, kongó,
 Ugy lesz majd, mint régen:
 „Csak azért is — Dongó!“ . . .

Céd.

Garantirzott hírek.

(**) **Személyi hírek.** *Sima* Ferencz elítelt és politikai jogaitól megfosztott honatyához a debreczeni harangozók együttes bizalmi feliratot intéztek, melyben kijelentik, hogy az ismeretes itéletből kifolyólag ők nem fogják a szeretett képviselőt „lenézni”. *Nagy* András helybeti keztyü-nomád és kötöszéri svédelnök, *Schwarz* Vilmos vadonat új városatyát leendő szűzbeszéde alkalmából egy kényelmes gummi párnával fogja meglepni. *Hauer* Bertti „Angol Királynő”-beli karczos telepén és színészeti összegyűléjében, számos egészséges, bőrtorku egyedtet csekély honoráriumért szives készséggel hajlandó kiképezni az itali pályára.

(□) **Ujévi tisztelgések.** A debreczeni ügyvédi kamara választmánya testületileg tisztelgett új év reggelén a helybeti kézbesítői kar elnökségénél. Az ügyvédi kamara részéről *Márk Endre* elnök lendületes szavakban adott kifejezést az ügyvédi kar legőszintébb tiszteletének; mire a kézbesítői kar részéről *Gervald János*, a kar Nesztora válaszolt s barátságosan megveregetvén a tisztelgő elnök hajlongó vállait, biztosította őt és az ügyvédi kart további jóakaratu elnézésükről.

(=) **Az iktatói karnál** *Dr. Orbán József* fejezte ki az ügyvédi kar szives szerencse-kivánatait; mire *Göbölly* irodavezető ur valódi kis üstön főtt törkölylyel emberelte meg a tisztelgő küldöttség tagjait.

(+) **A fogyasztási adó be- és elkezelő hivatal** főnökénél, nemzetes *Papp László* polgártársunknál szintén tisztelgett az ötös bizottság. A város ötös fogatán hajtattak odáig s miután a debreczeni ötöst már korábban megkapta érdemes polgártársunk a Tatár & Hirsch czégtől: új évi ajándéku a főkapitánytól diszkulacsot, a polgármester urtól egy szépen kiszivott mézpipát, a fő-ügyész urtól egy barátságos mosolyt kapott a főnök ur; az adóügyi tanácsnok ur *Piatnik* összes költeményeivel, a főszámvevő pedig a tavalyi különböző nyereség- és veszteség-számlák vaskos kötetének egy-egy diszpédányával kedveskedett.

A mélyen meghatott polgártárs bátorította az ötös bizottságot a további ellenőrzésre s egyszersmind a „városi lakosság nyílt rendelkezésére bocsátotta magát.”

(?) **Megfigyelés.** A Dréhér sörcsarnokban táborozó „Zóna” asztaltársaság ülésére egy polgári biztos küldetett ki, hogy a tagok kedélyállapotát állandóan figyelemmel kísérje, mert a ki állandóan jókedvben nem találhatik, az asztaltársaság kebeleiből felsőbb intézkedés folytán fog eltávolíttatni.

(♂) **Ellensuly** Az özvegy trónörökösné férjhez megy egy grófhhoz és hogy a rangján alóli társaságban egyedül ne maradjon, a lovagias trónörökös meg egy grófnőt készül nejevé tenni, pusztán az egyensuly okáért.

(!) **Körvadászat.** A debreczeni Nimródok körvadászatot rendeztek a napokban, melyeken szerencsére se vadász, se hajtó nem sebesült meg. Mindössze csak az a kis baj esett meg, hogy két ujoncz Nimródtól elszedték a Lancaster-puskát és a vadászati jegyet a nyulak. A vadásztársaság és a tapsifülek közt megindultak a tárgyalások arra nézvést, hogy mily váltságdíjat követelnek a puskáért és vadász-jegyért. Lapunk zártáig azonban az egyezségről tudósítás nem érkezett.

(—) **Villamvilágítás.** Debreczenben is meg lesz már végre a *villamos világítás* — mondom büszkén egyik ide tévedt vidéki ismerősömmek. Mikor te? —

kérdi ő fenhéjazva. Majd a nyáron — mondom én — ha *villámlik*.

(§) **A kefekötők országos egyesülete** a napokban tartott közgyűléséből kifolyólag feliratot intézett a képviselőházhoz, hogy a szeszes italok árusítását tiltsa be. A *kabai asszonyok* hir szerint csatlakozni fognak a felirathoz.

(×) **Jobbágy János** bátyánk a minap nyakkendőt akart vásárolni *Márkus* Miksánál. Terve nem az ő, hanem az ajtó szűkkeblőségén tört meg.

(♂) **Kiváló festmény.** A debreczeni színház ügyes piktor, *Gyöngyösi Viktor* egy téli tájképet küldött fel a téli tárlatra. A téli tájkép annyira természetes, hogy — mint nekünk sürgönyzik — a tegnapi nap folyamán ketten megfagytak a festmény nézése közben.

(*) **A Szulamith** opera dalbetétje több kisuj-utezai izr. polgártárs itélete szerint nem annyira *kol nidre*, mint inkább csak *Köhl nieder*.

Honnét fuj a szél.

Egymásba hogy szerettek,
Szél ur és a lapok,
Ezt kikutatni volna
Dicső egy állapot.

Hisz a toll, melylyel irnak
Tán most is csak aczél —
Nem a titkos alapból
Fuj-e tehát a szél?

N. V.

Tuzok Mihály

— debreczeni pógár. —

Ugyancsak megörvendezett az ebesi meg a hortobágyi fehírcselédsig, mikor meghallotta, hogy most mán ezután rájuk is gondol az városi tanács. Kiváltképpen azok, akik a tejet hozzák az városba eladni. — Mer aszongya, hogy az a zuj állatfelügyelő is mondta, hogy rosszak az legelők; sok rajta az tehén, oszt e mián nem jut annyi legelni valója, mán pedig akko kevés tejet ad! De azt szerették csak legjobban hallani, amiko az bizottság azzal biztatta őket, hogy gyűnnek új bikák, mer a rigiek már rosszak, oszt nem felelnek meg a köteleességüknek. Majd máskor többet ecsém!

Szabályrendelet a kerékpárról.

— A legújabb törvény. —

Mottó: A kerék csak párolva jó.

1. A kerékpár télen a felső kabát zsebeiben hordandó. Az első kerékpáracs a jobb zsebben, a második kerékpáracs a bal zsebben.

2. A nyereg a háton. Hölgyek turnír gyanánt viselhetik.

3. Kerékpározni egyáltalán csak a telefondrótokon szabad.

4. Kivételek a bognárműhelyek, ahol a kerékpározás ipari okokból meg van engedve.

5. A gummi fölfúvására szolgáló levegő köbcenti-méterjéért benszülött rézbőrű indiánusoktól koponyánként 4 kr., gyüttmentektől koponyánként 8 kr. belépti díj fizetendő. Halvaszülöttek előnyben részesülnek.

Petymeghy ur

a Kossuth-uteza sarkán.

Mi mindenre képes az asszony: Egész éjjel tánczol egy pár czipőben, mely a kelletinél két centimeterrel rövidebb s pompásan mulat. El tud menni egy divatczikkés bolti kirakat előtt, anélkül, hogy bele tekintene . . . ha talájkára siet. Egész éjjel ébren tud lenni duczolgatva ordító csemetéjét, anélkül, hogy megfojtaná. Szeret s éveken át viseli el a közömbösséget és elhanyagoltatást, melyet a gyöngédség első jelére elfelejt. Eljár a templomba s buzgó imája közben végig

tudja kritizálni mind a jelen való kegyes hölgyek kalapját; kivételes esetben még arról is szerez halvány fogalmat, mit prédikált a pap. A férjének, mint a szent, tud a szeme közé tekinteni, mikor ez egy elodázhatatlan fontosságú gyűlésről mond el neki dajkamesét anélkül, hogy arcának akár csak egy fintorításával is elárulná, férje-urát mekkora hazugnak tartja. Képes másfél méter gyapot-kelmét másfél órányira levő lakásába küldetni magának, miután a boltban ötszáz forint ára seiyem és bársony szövetekben turkált s mindezt oly svádával, hogy a kereskedő el van ragadtatva. Képes . . . de mire nem képes a nő? Mindenre! Egyet kivéve: nem tud fára mászni.

—6.

Bur versek.

I.

Egykor az ámulat még nagy volt,
Hogy a bur elveri az angolt,
Ma már a szél is azt susogja,
Az angol a verést megszokja.

II.

Püfölik a brittet,
A burok keményen.
Es így tart ez végig,
Istentől remélem,
Csak a szegény katonákat
Biz' azokat szánom,
Vajjon lesz-e angol flastrom
Elég a világon?

Szomjas Péter

— városi lendőr —

Ehun vagyok-e. Valami nimet virslis kitanáta, hogy dög van az disztóba, oszt a miatt nem lehet megtartani az disznó vásárt.

Pedig a disznóra éppen az téli vásár a legjobb. Így rongygya meg az nimet a magyart mindig, közte meg minket legjobban, mer így nem lehet mán az disztó piacon se rendet csinányi.

Ezelőtt rígen a cigányok az veszett malacot is kiásták és az döglött tyukot mind

megettik, még se veszte meg tülle, most még a legszebbik halállal kimult malacot se lehet még pörkölve se elhasználni.

Pejig csupa veszett lehet az a disznóhus, de paprikásan meglehet annak fülit, farkát enni, mer az paprika elől minden rossz nyavalyát. Aszondom!

Oszt éppen csak ojan ez is, mint az a rendelviny, hogy az fűkapitány ur ajtaja előtt ojan edénybe kell köpkönni, amük ágy alá való azír, hogy az fűkapitány ur meg ne kapja az heptikát.

Mondok nem üt a csalánba az menkü, nem kap az fűkapitány ur heptikát akár hova köpkönnék is az ajtója előtt. Aszondom.

Ugy is nagyon vikonyan köpköd az a szegény löndör, aki ott napos, mert ki vagyon írva, hogy tilos az dohányzás, hát se hire se hamva a bagónak, mer abbu akkis fizetisbü bür szivarra nem telik, az cigarettátu meg úgy is száraz heptikát kap az ember.

Nem köpésésze kellene az kocsmákba se, hanem egy kicsit nagyobb literes, mer mir ojan kicsikék mán a félliteresek, mint az ámpolnák. Aszondom.

Ártatlan idézetek.

- „Egy gondolat bánt engemet,
Ágyban párnák között . . . .“ *Petőfi.*
- „Ki az, mi az — vagy ugy —“
„Fordulj be és aludj“ *Arany.*
- „Lankadtan odadől a kedves dombra.“ *Eötvös.*
- „Itt a nyílám, mibe löjjem?“ *Petőfi.*
- „Titkos betegség sorvasztá a szüzi testet.“ *Radó.*

Tyukodi Lőrinczné

társalgása a pércsisoron.

Miótátu felnizte egyik potyográfus az becses személemet, oszt be is kapott a „Dongó“ zujságba, azt tartják az zirigyeim, hogy a ránczos kípem nem külömb a züvékné . . . .

Jobb pofa e 100 perzentte! mondom truczra is nekik, de egyebet se szótam, mikó előterem a 10-es számú lendőr.

— Nem fogja be azt a kapu száját izibe, vén csoroszja! Mer mingyá bekisérem.

A személlazonosságomat így igazutam:

— Ha egyébrü nem is, hát a „Dongóbu“ megismerhet.

*

A vén Kovács János háromszor felesigesedett, oszt evett e' tizenhét esztendő s jánt,| akinek hogy a nagyapja is lehetne.

Ott vagyok ippeg náluk a három éves kis unokámma, amikor az menyecske aszongya az urának:

Vén bolondom, lesz-e nekünk egy esztendő muva ijen csemeténk?

— Errü még ráérnek beszilni, — vágok oda nekik, hiszen még elég fíjatalok . . . .

Sugja nekem erre ingerkedve az menyecske:

— Elő ke készíteni kimélette, hogy a zörömtü meg ne rendüjjon.

A nagy traítkban.

Nagy Árpád: Annyira benne vannak az emberek az angol-bur háboru tárgyalásába, hogy még itt a boltban a szivarokat is csak úgy *transzválogatják*.

Két levél.

Vőlegény.

„Kedves angyalom! Leveledben, melyben megköszönöd az átküldött ékszeret, e szót „gyémánt“ következeten két m-mel irtad.“

Menyasszony.

„Imádott Jenőm! Tudom ezt a tévedésem. Valódi gyémántot nem is irtam volna hamis orthographiával.“

Brachkrogen Dávid.

— Eppes hachmesz. —

— Szervosz Dávid! Tegnap láttam elüször a feleschégedet. Te todod, hodj én mindig üszinte barátod valtam, be kell vallanom, hogy átkazatt csónya a te feleséged.

— Lamachgehn brüderleben, csak a *kölseje* nem szép, de ha üsmernéd a lelkét, a gandalkadasmódját szivét, udj éljek az egész *belsüje* edj thükéletesség.

— Ha a dulong idj áll, okkor oszt tonácsalak neked, hodj *fordithasd* ki a feleségedet.

A khereskedelmi csarnok moltkori estélygyén engemet mellüztek, egyszer se nem kértek fül. Pedig, ha saját szájolag alvastam volna fel éppend e czélra irt khülteméngyemet, a frenetikesch hotás elmorodhotlan lett volna. De megmentem az otókor számára e remek khülteméngyt s ime itt khüzlem:

Bendegóz keservei.

Ablakod alatt spät in der Nacht megálltam Rükkelében
S vártam über e halbe Stünd, vártalak fergében.
Te megigértél werst herauskhümmen mikor üti khilencz óra
De te le sem néztél a te Bendegozra,
Nem thodtál elfojni szabádban a khoscher milach kertzet
S én így megláttam nálad a ganef Dovedl Stertzet.
Dovedl Stertz! a khi szereztél nekhem oly sok lád und zoresz,
Kivánok: Dü sollst warn e geporesz.
És te csalfa lángy, aki váltál nekem oleján nagyon hötelen,
Khivánok neked, hodj a férjed morodjon ürükké nütelen.
S még mindkettőtöknek: Die mach hábtsz mich zoi betrogen
Egy otolsó khivánság das einzige will ich eng zogen:
Akkürát azon a helgyen ohol az elsü csókotok czoppan:
Der Dünner soll euch entschlogen mikar én nem vodjak ottand.

*

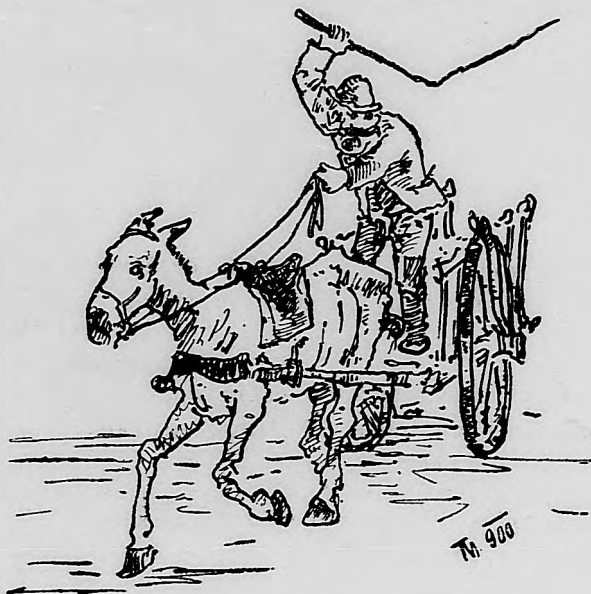
Beszélgetett a Dávid a feleségével ekképen:

— Szálikám! Megontam lenni egy sztenograf; ezután leszek egy fotográf.

— Micsodha ostobaság! Hányszor cseréltél már ki magadat az állásokban! Voltál már telegraf, fonográf, multigráf, sztenograf, most megint akarsz lenni egy fotográf? Mért nem akharsz te lenni inkább egy *Her von Gráf*?

Ifju Bugyi Sándor

debreczeni talyigás viselt dolgai.

Igen mer mir azir, hogy ekkis bort ittam, máskippen le nem estem vona a lúrúl. Nem ez világr! Uttörrent, hogy izé, aszongya Suba saugor: tee . . . láttál mán gödint? No níz el a bolondot, mondok magamba, hát honne láttam vóna, ettem is. 'Sze csak nem hagyom magam. Mejjbe lök, oszt aszongya: hazuccz. Kítelen vótam pofon vágni, mer azír hogy nem láttam, az én igaz szavamba ne kitelkegyik senki. Elébb jobbrul, azut barrul. Megszidült, nem tagadom, mer a maji itel is mingyá mutatkozott a derékravalóján. Igen de alig hogy mettörülte aszszáját, csak azon vót, hogy aszongya: megrug. Ééengem? . . . De mán akkor éreztem az ujjas alatt hátúrúl, hogy valami keminy ütődik belém. Oda nizek, hát a csizmája. Benne vót a lába is.

Neki buktam az asztalnak füvel, két üveg összetört, fojt abbor szípen lefelé. Sajnáltam, de az esistől nem irtem rá, hogy alátarcsam aszszámat, hogy pocsikba ne menyinyik.

Kutyásul toszította a szót asszáján kifelé. Ennek nem jó vége lessz, mondok. A viszálykodásnak vigit kell szakasztani, mir azír, mer nem szíp, ha sokájig tart.

Felkapok hát egy széket, hogy a fejihe vágom, ugy vilekettem, hogy ettül elhallgat, aut mekkirem, hogy nizzük el egymásnak a gyenge-sigit. Erre se irtem rá, már azir, mer akkocsmáros egyenest anynyakamnak, oszt szorította. Asse tom én, hogy estem allöcsnek, elég a hozzá

hogy kinn vótam az ucczán. A lú is megijjett, ágaskorni akart, de nem birta az elejít. Rígen nem poróbálta. Hej pedig mikor még Tisza Kálmán vót akkövetünk, mijen tánczot járt alattam a falaszteren vígetlen vígig. Emlíkszek rá.

Felülök a Nyalkára, haza kék menni. Ippog ott ácsorgott egy suszter-inas a tajiga mellett, mondok: toszisd ekkicsit háturul hé; segicscs! Szerencsésen el is indult a lú, no akkor aztán volt neki nemulass, hajrá, csípeltem az ostornyéllal, repült is hazájig mint madár. Csak ippen ecczer állott meg, mir azír, mer ahogy visszagondoltam Tisza Kálmányra, azt az éneket hozta ki belöllem az érzis, hogy aszongya:

Vikony deszka kerítés,
Jaj de karsu teremtis.

Igen ám, csakhogy tovább nem fuhattam, mer csakugyan vikony deszkakerítés vót az, akkire rájestem allurul, oszt bédült alattam. Na kutya fikom teremtette emmár megvan, csak legalább fel ne íbrettek vóna a nagy recsegésre, mer tisztára nem haggyák annyiban a dógot.

Dehogy nem íbrettek, hogyne íbrettek vóna mán fel, mikor felíbrettek. Csak a vót az ezer szerencse, hogy nem a másé vót a kerítés, hanem az enyim. Akkor tuttam meg, mikor Erzsók, az annyok jött kifelé Miska fijammal meg egy seprüvel. Nem tom, minek kellett a seprü, csakhogy azuta is aszt állította, hogy vót akkor annak haszna. Magam kötöttem nyirágból.

Ammint vége volt kösztünk a nízeltérísnek, a lúra nizek, hát ugy jár az ódala kifelé-befelé, mint a huzómuzsika. Oszt letérgyel, aut eldül.

Szaladok vissza állatorvosír. De mékhe mennyek? Ühüm; megvan! Akki a csapójucczai csordát megrégulászta. Ennek a szavazattyán még a milisztérjom is elindult. Ehe mengyek; mentem is. Lejött; nizi a lovat, aut aszongya: nincs ennek allunak barátom más baja, csak hogy keresztbe van benne acscsikó.

Niii . . . te, mondok igy magamba, aut nagy felszóval: hiszen *ártány* ez allu, mer a vót, most is a.

Jobban megnézi, hát láttya a *jelvint*. Ühüm, de mingyá feltanálta magát, aszongya hogy aszongya: hát barátom ugy értettem addógot, hogy ha kancza vóna, biztosan keresztbe vóna benne acscsikó.

Elhittem neki, aut lefeküttem.

Színház.

Színészek a kritikáról.

— Gondolat olvasás. —

Egy hamis tizfilleres segítségével spiritisztikusan megintertüvöltük színtársulatunk több tagját a felől, hogy magukban mint vélekednek a kritikáról. A hamis pénz a következő igaz feleleteket kopogtatta ki:

A kritika olyan akár a rosz partner az alsós kaláberben — tudod fiam. Folyton tullicizál a *szinen* és rendesen akkor ad kontrát, mikor én *játszom a kasszára*.

Komjáthy János.

A kritika olyan, mint a tenorista. Magas a hangja és gyakran *nincs diszponálva*.

Karacs Imre.

A kritika olyan mint én: hol *tragikus*, hol *komikus*.

Fenyéri Mór.

A kritika eszthétika, az a feladata, hogy csak a szépet emelje ki.

Fái Flóra.

A kritika olyan, mint a kibicz. Mindent jobban akar tudni, mint a játzó.

Rubos Árpád.

A kritika olyan mint Árgus: *száz szeme van*, de azért mégis olyan, mint Ámor: *vak*.

Perényi Margit.

A kritika hatalmas kórus, de *harmónia nélkül*.

Znojemszky karmester.

Csuf, csuf csakugyan a kritikai tines, de van-e oly színház, hol az ilyen nincs?

Sziklay Miklós.

A kritika olyan, mint a kórista: tud kiemelkedni a közönség karából.

Bay.

Én még nem mondhatok semmit a kritikáról, mert engem még nem volt ideje *elrontani*.

Bárdos Irma.

A többi szellem nem jelent meg idézésükre. Helyettük Dr. *Pally* színházi orvos igazolta elmaradásukat.

Spiritiszta.

Mint értesülünk Komjáthy János direktor legközelebb előadatja a Vigszínház kassza darabját *Osztrigás Miczit*.

Eredeti lenne, ha a színügyi bizottság az *Osztrigás Miczit* a darabhoz tartozó kellékeivel együtt behatóbb felülbírálás céljából bekérné. Ebbeli jogát pedig teljesen elfogadhatóan megindokolhatná azzal, hogy a döntés — a mi a bemutatást és a folytatolagos előadást illeti — a fennálló szabályrendelet értelmében első sorban is a színügyi bizottság jogköréhez tartozik.

Rubos Árpád megkérte Komjáthy direktort, hogy *Osztrigás Miczi* főkellékét, azt a kis bögrét, ő szerezhesse be.

Vékony Dénes

másodosztályu irnok tünődései.

Beszéltem *Kovács János* festővel aziránt, hogyha az „elkényszeredett“ ezimü nagy kivitelü képét akarja megfesteni, hát modellnek ne keressen mást, *itt vagyok én*.

Találkoztam a héten az utczán egy nagyhasu emberrel. Önkénytelenül felkiáltottam: Istenem! hogy gyünne ez ki a II-od osztályu fizetéssel?

Tanu voltam a mult héten a törvényszéknél, de bizony a vallomásom magammal együttvéve se sokat nyomott a latban.

Ha hullaegetés akkorra életbe lép, mire én meghalok, az én hamvainak elég lesz egy kisebb fajta mogyoró is.

Ne szólj hozzám czimbora, mert ma kétfelét ettem ebédre; *krumplit és a levét*.

Az én sirhalmomról a költök nem zenghetik el, hogy: „Sirján buján tenyész a fü“, mert biz én mire oda kerülök, nem zsirozom meg a földet egy cseppet sem.

Hizlalóban:

Ejnye János bátyám, beg szip hizó!
Biz az öcsém, a magam fajtájábó való a!

Samu és a rádmantli.

Samu egy hölgytársaságban fölsegíti az egyik hölgyre a rádmantlit.

A nagysága odaszól, hogy Samu ur mondjon egy rosz viczet.

Samu éppen a kezében tartja a rádmantlit s odaszól:
„Tudja-e Nagysád hogy kell ragozni a rádmantlit?“

???

Rám—mantli

Rád—mantli

Rá—mantli

Rátok—mantli

Rákmantli!

Samu a félmultat is ragozni kezdette, de ezzel lekészt, mert akkor már kimantliztatott.

A kaszárnyában.

Ha a tiszte urak fizetésit emelik, nálunk meg le lehetne szállítani a *kurta vasat*.

Nem bánám, ha inkább nem adna az érá röggei zupát, csak maradna el a *gelengébung*.

Jobb ma a szakácsné, mint hónap a kisasszonydáma.

Negyvennyóczban nem vót taktise ekzerzieren, mégis megszalatt a nimet.

Ha a csakum-pakkon könnyíteni akarnak a generális urak, legelsőbbben a csákóruul vegyék le a *kétfejű sast*.

Nem dülne azér' össze a világ, ha elszállna a hejjibül ez a *rézmadár*.

Itt is csak ugy van az, mint másutt: akinek nincs pénze, mindég haragszik.

A standbeli katonának csak a puska a felesége, de azért ezt is elég viselni.

Plágium.

Nem merek bókot mondani,
Mert hátha plágium,
S már valakinek valaki
Elmondta valahun.

Csak néma csókkal illetem
Csábitó ajakad.
— E nyomtatvány az egy talán
A mi nekünk szabad. —

Egy szót se merek szólani,
Hogy szívem, „lángban áll”
Azonnal kideritenék,
Hogy honnan plagizál.

Sőt erről is ha sejténé
A tisztelt publikum,
Hogy ugy lopom, kimondaná,
Hogy ez is plágium.

Előkelően.

— Ugyan, bankár ur, az unokája első nevenapjára már *aranyórát* vesz? Hát mit ad majd neki, ha férjhez megy?
— Mit? Egy toronyórát, a hozzávaló kastélylyal!

Nálunk és Ausztriában.

Milyen különbség van nálunk a kormány és az ellenzék között?

Elvi különbség.

Hát Ausztriában?

Nyelvi különbség.

(Füstöljenek ki!)

Talpra magyar!

A haza ugyan nem hiv, de hivlak én! Itt az idő most vagy soha!

Ha lelkedben él a vágy, hogy képviselő lehess, ha félsz a pestistől, ha boldog akarsz lenni az ideáoddal — fizess elő a

„**Dongó**”-ra

s bizonyval eléred czélodat.

Ha pedig kebled vitorlát nem dagasztja a nagyra-vágyás szele, s mulatságban, vigságban akarod átélni azt a pár évet, amit a Párkák kegyelméből e sártekén töltesz, ugy kétszeresen kötelességed előfizetni a

„**Dongó**”-ra

mely csordultig lesz minden héten csattanós viczcekkel, duzzadó humorral.

Azért tehát mégegyszer: csomóra magyarok!
Fizessetek elő a

„**Dongó**”-ra.

A munkatársak Debreczen és a vidék legjelesebb tollforgatói és poétái, kiknek közreműködésével képesek leszünk mindenkor nivón álló s a közönség igényeinek megfelelő lapot adni.

A rajzokat Debreczen intelligens társadalmának egy jeles alakja, T. M. fogja készíteni. A czinkographiákat pedig előkelő budapesti chemigrafiai műintézetek készítik.

A „**Dongó**” előfizetési ára:

Egész évre	8 korona
Fél „	4 „
Negyed évre	2 „
Egyes szám ára	12 fillér.

Megrendelhető a kiadóhivatalban Miklós u. 1. sz. és az összes dohány tőzsdékben.

Hazafias tisztelettel

„**Dongó**”

szerkesztősége és kiadóhivatala.

Dongó üzenetei.

Gy. Igaza van. A fogalmi papirra fogalmi zavarokat szokás írni. Ön is fogalmi papirra irt.

B—i. A viczetet megrajzoltattuk. A jövő számban jönni fog.

X. Egyes dolgok. „Kinos kérdések” czimen jövő számban közöljük.

S. Mint látja, fölhasználtuk, köszönjük.

Ipse. 1. Nem lehet. 2. Több nap mint kaulbarsz. 3. Ha a „sifonér” nem tetszik, bátran énekelheti így: olyan nincs a ruhaszekrénybe Dél-

tájban pedig ebédlszekrényt énekeljen.

Rika. Kivánsága szerint konstatáljuk, hogy a burok buokraták, a bőrök pedig büokraták. Ha kedves tana tovább fejlesztésén ezután is igyekszik, a szürök szürökraták és az angol szuronyok szuronykraták lesznek. Így tér ön vissza az eredendőhöz: a szuronyhoz és a katához.

Várray József füszerkereskedő, lapunk mai száma-hoz mellékelt árjegyzékét olvasóinkfigyelmébe ajánljuk.

A krajczár vége.

A tarnóczai bojtár eztán
Nem dudálhatja nagy vígan.
Hogy tíz forint és husz krajczárja
Van eldugva a lajbiban.
Most hogyha kiáll a pikétre
Csak az lehet a nóta vége :
„Ne szóljatok le engem mégsem,
Fillérből áll a fizetésem.“

Mert az a dolog sora, rendje,
Hogy a krajczár véget ér,
A jövő évben már mindenki
Csupán csak fillérről beszél.
A régi krajczárt eltemetjük,
Még siratatlan elfeledjük
S bojtárként beszegődni már ma
Nem lesz érdemes Tarnóczára.

Krónikás.

Comme il faut.

Értesítés.

Chikkes farsangi ujdonságok :
*Báli ingek, nyakkendők, kesztyűk, Sec-
sios Selyem és Batist Zsebkendők,
Lakcipők stb. nagy választékban*
találhatók

Fekete Farkas elsőrangu uri divat
üzletében
Főtér, Kistemplom mellett.

Pártoljuk a hazai ipart!

Aki jó és szép angol, tartós czipőt akar
viselni az bizalommal forduljon

Lebovitz Zsigmond

uri, női és gyermek czipők üzletébe,
Piacz-utca 43. szám, az udvarban (a Dréher-sör-
csarnok tözsomszedságában),

hol **mérték utáni rendelések pontos-
san és azonnal a legjobb kivitelben**
készíttetnek.

Javításokat gyorsan és olcsón vállal.

Mottó: Az olvasóknak oly nagy legyen
Szerencséje, boldogsága,
Mint a milyen óriási
Alulírtak nagy eszímája.

Ezren mennek Karlsbadba,

pedig a mit Karlsbadban kapnak, azt igen **jutányos-
áron** megkaphatják Debreczenben is. Nem is kell érte
olyan nagy utat tenni. Tudniillik:

valódi karlsbadi czipők kaphatók

TOLNAI DÁNIEL

czipőraktárában, Piacz-utca, a főpostával szemben.

Gigerli dala.

Édes anyám, édes anyám,	Édes anyám, édes anyám,
Csak az a kérésem :	Csak az a kérésem :
Kék redingot-t, kék redingot-t	A ruhámat Varga és Vass*
Csináltasson nekem.	Csinálja meg nekem.
Kék redingot-t sej, haj!	Az a szabó sej, haj!
Bársony gallért rája,	Ha az megcsinálja,
Ez illik, illik, illik	Rá illik, illik, illik,
Az aszfaltbetyárra!	Rá illik, illik, illik
	Az aszfaltbetyárra!

* A megyeház mellett.

Hölgyek figyelmébe!

Első debreczeni plissé és gouverirozó
intézet

RÓZSA LAJOS

DEBRECZEN.

Elvállal báli ruhákra való kelmék,
selymek, fodrok, csipkék, jelmez-ruhák,
secessió ruhák fodrozását mindenféle di-
vatos redőkben.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Legyőzik-e az angolok a burokat???

Ez még kérdés. Hanem az már nem kér-
dés, de **igenis tény**, hogy a legizlésesebb
férfi divat áruk, nevezetesen :

férfi, női és gyermek czipők, kalapok, ingek,
nyakkendők, keztyűk, báli lakczipők és czi-
linderek, harisnyák, esőernyők stb. cikkek

Révész Zsigmondnál

kaphatók

főtér, Ranunkel-ház, Tisza-palotával szemben.

NEUMANN M.

Debreczen, főtér, a m. kir. postával szemben.

Magyarország legnagyobb és legrégebb

férfi-, fiu- és gyermekruha telepe

készen és mérték után.

Kifogástalan szabásért és kitünő munkáért számos
világ- és iparkiallitáson ki lett tüntetve.

Czégemre figyelni kérek!

Czégem fennáll: Budapest, Bécs, Arad, Nagyvarad,
Temesvár, Belgrád, Kassa, Fiume, Ujvidék, Kolozs-
vár, Sofia, Sarajevo, Nisch, Pozsony.